

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.131 van 28 november 2000
in de zaak A. 88.702/VII-20.164.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN ROSSEM,
kantoor houdende te BERCHEM,
Bindstraat 6

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Nepalese nationaliteit, op 27 december 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 14 juni 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 25 januari 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VAN ROSSEM die, verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Nepalese nationaliteit, komt op 3 mei 1999 in België aan en verklaart zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 14 juni 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 14 juni 1999 tot weigering van verblijf luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op) 27 september 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Nepalese taal machtig is. Betrokkene, die beweert de Nepalese Nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Bhojpur. Hij zou een eigen zaak in het verhuur van geluidsapparatuur hebben gehad en zou sedert jaren aanhanger en lid zijn van de "Nepal Communist Party (Maoïst)".

In 1996 zou betrokkene, bij het thuiskomen na een bijeenkomst, door de politie zijn opgepakt omwille van het verspreiden van geluidsopnames van de leider van zijn partij. Hij zou gedurende vier dagen zijn vastgehouden en ondervraagd over zijn activiteiten voor de "Maobadi"-partij. Ook enkele maanden later zou betrokkene door de politie zijn opgepakt en gedurende één nacht in het politiekantoor zijn vastgehouden en ondervraagd.

Op 17 februari 1999 zou een bomontploffing hebben plaatsgevonden in het politiekantoor te Bhojpur. Betrokkene zou van betrokkenheid bij deze aanslag zijn verdacht en zou op 19 februari 1999 zijn opgepakt. Hij zou enkele weken zijn vastgehouden en uiteindelijk op 13 maart 1999 vrijgelaten na persoonlijke tussenkomst van een ex-minister van een zusterpartij. Toen betrokkene op 2 april 1999 zou hebben deelgenomen aan een meeting van deze partij, zou hij van een vriend hebben vernomen dat hij opnieuw door de politie werd gezocht omwille van een klacht tegen hem. Op 4 april 1999 zou betrokkene daarop naar zijn schoonouders in Kathmandu zijn vertrokken om van daaruit zijn vertrek uit Nepal voor te bereiden. Op 26 april 1999 zou hij van daaruit zijn vertrokken om, via India, op 3 mei 1999 in België aan te komen.

Er dient vastgesteld te worden dat aan het relaas van betrokkene geen geloof kan worden gehecht nu dit relaas het voorwerp is van ernstige tegenstrijdigheden en ongerijmdheden. Zo verklaarde betrokkene tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in 1995, op uitdrukkelijke vraag van Dr. Bhattari (de leider van zijn partij), lid werd van "Maobadi"; tijdens het interview in dringend beroep daarentegen verklaarde betrokkene dat hij reeds in 1992 lid werd van "Maobadi" en dit gewoon op eigen initiatief.

Ook de arrestatie in 1996 is het voorwerp van tegenstrijdige verklaringen. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde betrokkene dat hij onmiddellijk bij zijn thuiskomst van een bijeenkomst door de politie werd opgepakt. Tijdens het interview in dringend beroep daarentegen verklaarde betrokkene dat hij pas de volgende morgen door de politie werd opgepakt.

Tenslotte spreekt betrokkene zich tegen over de gebeurtenissen na zijn vrijlating op 13 maart 1999. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde betrokkene dat hij zijn huis niet mocht verlaten en dat hij met een smoes toch toestemming kreeg om naar Kathmandu te vertrekken. Tijdens het interview in dringend beroep daarentegen verklaarde betrokkene dat er een nieuwe klacht was tegen hem en dat hij daarom naar Kathmandu is gevlucht. Van enig verbod om het huis te verlaten of van toestemming van de politie, was tijdens dit interview geen sprake.

Dergelijke anomalieën zijn dusdanig flagrant dat ze betrokkenes asielaanvraag in een bedrieglijk daglicht stellen. De door betrokkene voorgelegde documenten, met name een lidkaart van de Maobadipartij, zijn rijbewijs en een krantenartikel, zijn niet van die aard dat ze betrokkenes asielaanvraag positief kunnen ombuigen of de vastgestelde tegenstrijdigheden kunnen opheffen.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat betrokkene niet in het bezit was van enig reis- of identiteitsdocument, zodat betrokkenes reisweg noch diens identiteit kunnen gecontroleerd worden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 14 juni 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...).".

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker twee middelen aanvoert die als volgt luiden :

"Schending van het zorgvuldigheid- en redelijkheidsprincipe.

Dat verzoeker steeds geïnteresseerd was in de partij en naar aanleiding van het concreet gebeuren van het verhuren van het materiaal zo dicht bij de partij betrokken werd dat hij op dat ogenblik besloot om lid te worden.

De beslissing om lid te worden kwam vanuit zijn overtuiging.

Hij was echter ook gevleid dat de leider van zijn partij zeer tevreden was over zijn werk en dat hij daarom zeer gemakkelijk toegang tot de partij kon krijgen, waar zit hier enige tegenstrijdigheid.

Een tweede zogenaamde tegenstrijdigheid bestaat erin dat betrokkene verklaard heeft dat hij door de politie werd opgepakt naar aanleiding van het deelnemen aan een manifestatie.

Dit bleek in concreto de volgende dag nadat de vergadering was afgelopen.

Dit is uiteraard onmiddellijk na de manifestatie.

Dit is een kwestie van interpreteren, maar op de dienst Vreemdelingenzaken heeft men geen verdere uitleg over de precieze omstandigheden gevraagd.

Wat men wel gedaan heeft op het Commissariaat-generaal maar men verbindt hier dan onmiddellijk een andere interpretatie aan.

Dat er ook nog een andere interpretatie gegeven wordt aan de verschillende data.

Dat verzoeker lid werd maar dat de partij veranderde van naam in 1995 toen zij de gewapende strijd aanbond.

Dat hij dit zeer duidelijk heeft vermeld dat men hier ook data en betekenissen ervan door mekaar heeft gemixt.

Het laatste gedeelte van de beslissing bestaat dan uit het feit wat er gebeurde na zijn vrijlating met de hulp van de ex-minister.

Hij kwam inderdaad vrij onder voorwaarden dat hij zich zou aanbieden bij de politie en dat hij zijn huis niet mocht verlaten.

Het is pas nadat hij opnieuw hoorde dat hij zou worden gezocht wegens een valse klacht tegen hem dat hij naar Katmandoe is gevlucht.

Dit alles via de hulp van zijn schoonouders.

Dit is een teken van onzorgvuldigheid men heeft de twee zaken door mekaar gehaald.

Er is één(,) de nieuwe aanklacht, de rechtstreekse reden van zijn vlucht en twee, de wijze waarop hij naar Katmandoe is kunnen vluchten.

Dit zijn twee verschillende zaken die men door elkaar gehaald heeft en hierdoor een onjuiste gevolgtrekking heeft gemaakt.

Dat men aldus het dossier niet voldoen(de) ernstig en zorgvuldig heeft behandeld.

Dat bovendien de Amnesty rapporten die laten(later) zullen bijgevoegd worden voldoende bevestigen dat elk lid van de Mao partij gevaar loopt voor willekeurige arrestering en foltering.

Dat verzoeker een lidkaart van de partij heeft en aan zijn lidmaatschap niet kan worden getwijfeld dat daarom alleen al het dossier met de nodige voorzichtigheid zou moeten behandeld worden.

Dat dit in casu niet gebeurd is en dat daarom verzoeker ook met aandrang vraagt de beslissing te willen vernietigen.

Gebrekkige motivering

De door verzoeker voorgelegde documenten die toch niet onbelangrijk zijn, onder meer een lidkaart van de partij, een rijbewijs en een krantenartikel worden afgedaan als niet voldoende om zijn asielaanvraag positief te kunnen ombuigen zonder hier verder enig motivering aan te geven.

Dat gelet op de belangrijkheid van deze documenten, men deze zomaar niet naast zich kan neerleggen

Dat het feit dat hij lid is van de Mao partij op zich al een reden tot vervolging is en dat deze rapporten voldoende gekend zijn door het Commissariaat-generaal dat het dan ook onbegrijpelijk

is dat aan deze documenten niet meer waarde wordt gehecht.

Dat de documenten op zich niet in twijfel worden getrokken.

Dat zij niet als vals of niet authentiek worden bestempeld en dat zij dan ook bijgevolg meer dan voldoende waarde moeten hebben om te bevelen dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Dat de beslissing bovendien vermeldt dat de aanvraag bedrieglijk is, zonder ze onontvankelijk te verklaren.

Dat dit helemaal onbegrijpelijk is.

Op welke gronden is men overgegaan tot een dergelijke motivering?

Ook in geval van bedrieglijke aanvraag tot erkenning als vluchteling, kan de minister of de gevolmachtigde besluiten tot onontvankelijkheid.

Dit zal het geval zijn indien de vreemdeling bedrog pleegt, verklaringen aflegt die manifest tegenstrijdig zijn met gekende feiten of gebruik maakt van een valse identiteit of nationaliteit.

Ten eerste gaat men hier niet over tot het besluiten van onontvankelijkheid

Ten tweede heeft verzoeker op geen enkel moment verklaringen afgelegd die manifest tegenstrijdig zijn met gekende feiten.

Integendeel.

Het zijn gekende feiten dat leden van Mao partij willekeurig worden opgepakt en dat men hierbij zonder meer overgaat tot foltering.

Dat ook de neergelegde documenten helemaal niet als vals of bedrog worden bestempeld.

Dat men alleen stelt dat deze niet voldoende zijn om de beslissing in de positieve zin te doen ombuigen.

Dat de motivering van huidige beslissing dan ook heel wat gebreken vertoont en zeker niet de beslissing draagt zoals vereist.";

3.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal tot de conclusie komt dat verzoekers aanvraag bedrieglijk is, nadat hij drie tegenstrijdigheden heeft vastgesteld; dat, wat de eerste tegenstrijdigheid betreft, de Commissaris-generaal enerzijds vaststelt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij in 1995 lid werd van de Maobadi-partij en voor de Commissaris-generaal verklaarde in 1992 lid te zijn geworden; dat de Commissaris-generaal anderzijds overweegt dat de door verzoeker voorgelegde lidkaart van

de Maobadi-partij niet van aard is de asielaanvraag positief om te buigen, zonder de echtheid van de lidkaart in vraag te stellen; dat verzoeker het materiële bewijs van zijn lidmaatschap van de Maobadi-partij heeft voorgelegd; dat zulk een stuk een grotere bewijswaarde heeft dan een tegenstrijdige verklaring omtrent de datum van lidmaatschap; dat, wat de tweede tegenstrijdigheid betreft, de Commissaris-generaal vaststelt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij onmiddellijk bij zijn thuiskomst werd gearresteerd en voor de Commissaris-generaal verklaarde de volgende morgen te zijn gearresteerd; dat het niet uitgesloten is dat "bij zijn thuiskomst" en "de volgende morgen" (zijnde de ochtend na de bijeenkomst) hetzelfde tijdstip betreffen; dat, wat de derde tegenstrijdigheid betreft, de Commissaris-generaal vaststelt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij, na zijn vrijlating op 13 maart 1999, zijn huis niet mocht verlaten en met een smoes toch toestemming kreeg om naar Kathmandu te vertrekken en voor de Commissaris-generaal verklaarde dat er een nieuwe klacht tegen hem was en daarom naar Kathmandu is gevlucht; dat de Commissaris-generaal hieraan toevoegt dat van enig verbod om het huis te verlaten of van toestemming van de politie tijdens dit interview geen sprake was; dat niet kan worden ingezien waarin juist de tegenstrijdige verklaring zit; dat het niet uitgesloten is dat verzoeker, zoals hij betoogt in het verzoekschrift, gevlucht is nadat hij op de hoogte werd gebracht van het feit dat er een nieuwe klacht tegen hem was ingediend; dat tenslotte de Commissaris-generaal overweegt dat verzoeker niet in het bezit was van enig identiteitsdocument, terwijl hij eerder in de bestreden beslissing melding maakt van verzoekers rijbewijs, zonder de echtheid ervan in vraag te stellen;

3.3. Overwegende dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet "dusdanig flagrant" zijn om tot de bedrieglijkheid van verzoekers aanvraag te concluderen, mede rekening houdend met het gegeven dat verzoeker in zijn beroepschrift in dringend beroep als reden heeft vermeld : "Graag had ik de kans gekregen om mijn verhaal aan het Commissariaat-generaal te mogen vertellen. Op D.V.Z. (Dienst Vreemdelingenzaken) hebben ze mij niet goed begrepen"; dat de twee middelen ernstig zijn;

4. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert wat volgt :

"Dat verzoeker niet terug kan omwille van de feiten die hierboven geschetst zijn.

Dat zijn leven in Nepal in gevaar is aangezien hij lid is van de Mao Partij.

Dat hij juist om deze redenen de huidige procedure tot nietigverklaring en schorsing heeft ingesteld.

Dat de rapporten van Amnesty niet(s) aan duidelijkheid te wensen over laten dat elkeen die lid is van de partij waartoe hij behoort grote risico's loopt.

Dat hij niet naar een ander land kan in afwachting van de huidige procedure omdat hij in geen ander land een recht van verblijf kan laten gelden.

Dat hij is moeten vluchten zonder paspoort.

Dat hij dus nu ook niet over de nodige documenten beschikt om in afwachting van een beslissing in een derde land te verblijven dat hij afhankelijk is van de Belgische autoriteiten betreffende zijn veiligheid.

Dat hij geen andere keuze heeft.

Dat hij gelet op de ernst van het gevaar dat hij loopt bij een eventuele terugkeer om opgepakt te worden en niet meer in veiligheid te kunnen terugkeren wanneer de raad de beslissing zou schorsen en vernietigen.

Dat hij in constante verbinding dient te staan met zijn raadsman om de procedure op een behoorlijke wijze te volgen.

Dat ook Amnesty met deze zaak bezig is om verder onderzoek te horen bevelen dat ook hij daarvoor persoonlijk nodig is om gehoord te worden.";

dat verzoeker op overtuigende wijze doet gelden dat zijn leven in Nepal in gevaar is aangezien hij lid is van de Maobadi-partij; dat de uiteenzetting van het nadeel de nodige overtuigingskracht bezit;

5. Overwegende dat voldaan is aan de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat bijgevolg aan de wettelijke voorwaarden voor een schorsing van de tenuitvoerlegging is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 14 juni 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig november tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.